

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намозларининг кайфияти (9-дарс)

05:00 / 09.01.2017 3606

9-дарс

12-Матн:

Сўнгра рукуъ қилган ҳолда такбир айтардилар.

12-Матннинг далиллари:

نع دوسألنا نب نمحرلا دب نع قحسإ ي أب نع صوحأل وبأ انثدح ةب يتق انثدح-١
و هيلع هللا ىلص هللا لوسر ناك لاق [دوعسم نب] هللا دب نع دوسأل او ةمقلع
رمعو ركب وبأ و دوعقو مايقو وعفرو ضفخ لك يف ربكي ملس

1. Абдуллоҳ ибн Масъуд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳар бир пасайишда, кўтарилишда, қиёмда ва қаъдада такбир айтардилар. Абу Бакр, Умар ҳам”. Термизий ривояти 1/35. “Ҳадис ҳасан саҳиҳдир”.

دب انربخأ لاق نسحلل نب يلع تعمس لاق يزورملا ري نم نب هللا دب انثدح-٢
ي أب نع نمحرلا دب نع ركب ي أب نع يرهزلا نع جرح نبا نع كرابملا نب هللا
اده ىسي ع وبأ لاق يوهي ووهو ربكي ناك ملس ووهي هللا ىلص ي بئلا نأ ةري ره
ح يحي ص نسح ثي دح

2. Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади: “Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам эгилар эканлар такбир айтардилар”. Термизий ривояти 1/35. Абу Йисо айтади: “Бу ҳадис ҳасан саҳиҳдир”.

اذم لس ووهي هللا ىلص هللا لوسر ناك : لاق هنع هللا ي ضر ةري ره ي أب نع و-٣
هللا عمس : لوقي م ث غك ري نيح ربكي م ث ، موق ي نيح ربكي هة الل صللا لاق
م ث دمحللا ك ل و انب ر م ئاق ووهو لوقي م ث ، وعو كرلا نم هة بلص غف ري نيح هة دمحل
م ث ، دج سي نيح ربكي م ث ، هة س ار غف ري نيح ربكي م ث ، ايج اس يوهي نيح ربكي
م ث ، م موق ي نيح ربكي و ، اولك هة الل صللا ي ف ك ل ذل غف ي م ث ، غف ري نيح ربكي
س ولج لاق دب ني تن ثا

3. Абу Ҳурайрадан ривоят қилади: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон намозга турсалар, рукуъ қилаётган пайтда такбир айтардилар. Кейин рукуъдан белларини кўтарган пайтда: “Самиъаллоҳу

лиман ҳамидаҳ”, дердилар. Кейин тик турган ҳолларида: **“Роббана ва лакал ҳамд”,** дердилар. Кейин саждага эгилган ҳолларида такбир айтардилар. Кейин (гавдаларини) кўтарган ҳолларида такбир айтардилар. Сўнг мана шуни намознинг барчасида бажарар эдилар. Кейин жалсадан иккинчи (ракат)га туришда ҳам такбир айтардилар”. Муттафақун алайҳ. “Булуғул маром” 1/49.

→Абдурраҳмон ибн Абзо розияллоҳу анҳудан ривоят қилинган ҳадис ҳақида:

نُبِّهَ لَللَّهِ دُبَّعٌ نَعَنْ أَرْمَعِ نُبِّهَ نَسَحَ لَللَّهِ نَعْبُغُشَ أَنْ رَحَّ أَلْأَقْدَامُ حُنْبُ يَيْحَيَّ أَنْ تَدَحَّ مَلَسَ وَوَيْلَعُ لَللَّهِ لَلَّصَّيْبِ لَلْفَلَّخِ لَلَّصَّوَّهْ أَنْ هَيْبَ أَنْ عَزَبَ أَنْ نَبَّ مَحَّ لَللَّهِ دَبَّ عَ رِيْبُ كَتَّ لَلْمُتَّى أَلْأَنْكَفَ

“У Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга намоз ўқиган экан. У зот такбирни тугал қилмас эканлар”. Абу Довуд ривояти. 1/310.

Ҳадиснинг маъноси қуйидагича: “У зот қачон бошларини рукуъдан кўтарсалар ва сажда қилмоқчи бўлсалар такбир айтмасдилар. Қачон саждадан турсалар такбир айтмасдилар.

Бу ҳадисни Абдурраҳмон ибн Абзо розияллоҳу анҳунинг бошқалар эшитган такбирни у эшитмаганига йўямиз. Бу такбир ҳаммага маълум ва машҳур бўлиб, ёлғиз Абдурраҳмон розияллоҳу анҳунинг сўзи уни айтмасликка далил бўла олмайди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан сўнг бу такбирни бугунги кунимизгача барча айтиб келган ва бу хабар мутавотирдир. Буни ҳеч ким инкор қила олмайди...

13-Матн:

Икки қўллари билан тиззаларига суянардилар. Бармоқларининг орасини очардилар.

13-Матннинг далиллари:

هَيْبَتُ كُرَّيْلَعِ هَيْبَتِي وَوَيْلَعِي فَاجْفَعَكَ رُؤْنًا وَرَمَعِ نُبَّهَ قُعْدُوعُ سَمَّيْ بَأْنَعِ ۱- هَلَلَّيْلَصَ - هَلَلَّ لَلْوَسْرُ تَيْ أَرَادَكَ هَلَّاقُو هَيْبَتُ كُرَّعَارُونِ مِهْ عَبَّاصَ أَنْ يَبَّجَّرَفَ وَ يَيْئَاسَنَّ لَأَوْدَادُ وَبَأْوَدَمَّحَ أَوَّوْرَ . يَيْلَصُّيْ - مَلَسَ وَوَيْلَعِ

1. Абу Масъуд Уқба ибн Омирдан ривоят қилинади. У рукуъ қилиб, икки қўли орасини очик қилди ва икки қўлини тиззаларига қўйди ҳамда тиззалари ортидан бармоқлари орасини очди ва: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг мана шундай намоз ўқиётганларини кўрдим”, деди.

Аҳмад, Абу Довуд ва Насоий ривояти.

تَعَكَّرَ إِذْ أَوْ : - مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلُ لَيْلٍ ص - يَبْنِي لَأَنْ عَرَفَ أَرْبَابَ عَفَا رَثِي دَحِي وَ-و٢
. دُوَادُ وَبَأْ هَاوَر . « كَيْتَبُ كُرَى لَع كَيْتَحَارْ عَضَف

2. Руфоъа ибн Рофеънинг Набий соллаллоҳу алайҳи васалламдан ривоят қилган ҳадисида, у зот: **“Қачон рукуъ қилсанг, икки “қўлингни” икки тиззангга қўй”**, дедилар. Абу Довуд ривояти. Бу икки ҳадисга ҳеч ким таъна қила олмайди. Чунки санаддаги рижолларнинг барчаси сиқалардир.

Руфоъанинг ҳадиси суяниш ва бармоқлар орасини очишнинг таъкидланган суннат эканига далолат қилади. Чунки қўйиш ва бармоқлар орасини очиш лафзи буйруқ тарзида келмоқда.

Суннатнинг таърифи:

Баъзилар суннатга шундай таъриф айтишади: “Суннат динда уни бажаришни лозим ҳам қилмайдиган ва уни тарк қилишни инкор ҳам этмайдиган сўз ва феъл билан юриладиган йўлдир”. Усул аҳлининг истилоҳига кўра суннат бажариш талаб қилинган, лекин тарк қилувчи гуноҳкор бўлмайдиган далил билан собит бўлган амалдир. Бу далил Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг сўзлари, феъллари ёки тақрирлари билан собит бўлишининг фарқи йўқ. Буларнинг ҳаммасини умумлаштириш саҳиҳроқ ва яхшироқдир.

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам бир суннатни ҳеч тарк этмай, доим қилган бўлсалар бу унинг таъкидланган суннат эканига далолат қилади. Агар уни баъзан тарк қилган бўлсалар бу таъкидланмаган суннат бўлади. Агар уни бажармаган кишини инкор қилган бўлсалар, бу амалнинг вожиб эканига далолат қилади.